

Reactie van Amarantis onderwijsgroep op het wetsvoorstel Passend Onderwijs.

Grootste misser in het wetsvoorstel is dat er wordt ingezet op een structuurwijziging. Veel kennis gaat verloren, het kost veel tijd en geld en leidt tot nieuwe bureaucratie. Beter zou zijn om in te steken op behoud van kennis en professionaliteit en verbeteren van kwaliteit van het onderwijs (regulier en speciaal) binnen de huidige structuren.

De verplichte regionale indeling van de samenwerkingsverbanden:

De huidige samenwerkingsverbanden po en vo functioneren goed. Ook is er de afgelopen jaren veel geïnvesteerd in het opzetten van Regionale Expertisecentra, in de commissie van indicatiestelling. Al deze kennis wordt opzij gezet, voor een nieuwe structuur. Weggegooid geld om deze federaties/stichtingen op te moeten heffen en weer nieuwe samenwerkingsverbanden te moeten samenstellen. Samenwerkingsverbanden die met gemeenten hun zorgplannen moeten afstemmen. Bureaucratisering neemt hierdoor toe en het proces zal erg tijdrovend zijn. Om voor 1-8-2012 nieuwe samenwerkingsverbanden te hebben samengesteld, die ook al beschikken over een vastgesteld zorgplan en een dekkend zorgaanbod voor iedere leerling lijkt niet haalbaar, is niet realistisch. Ook is aangegeven dat voor plaatsing in het (v)so het samenwerkingsverband toestemming moet geven; dit geeft toch weer bureaucratie en zal weer leiden tot commissies die de indicatie moeten vaststellen.

Afgestemd met de gemeenten betekent nog niet instemming van de gemeente.

Bij het opnieuw samenstellen van samenwerkingsverbanden moeten scholen opnieuw investeren in elkaars vertrouwen. Dat is hard nodig als de scholen zelf het budget van het samenwerkingsverband moeten gaan verdelen. Investeren in vertrouwen vraagt veel tijd. Anders worden de nieuwe samenwerkingsverbanden mini ministeries onderwijs met alle bijwerkingen van dien.

Voorstel: Uitgaan van de huidige samenwerkingsverbanden. Die hebben ook al een goede basis, van waaruit ze kunnen samenwerken.

Rugzak en (V)SO

Aanleiding voor het wetsvoorstel is onder andere de enorme groei van het aantal leerlingen in het speciaal onderwijs en met een rugzak. Met de huidige onafhankelijk indicatiestelling is het interessant te onderzoeken hoe dat komt. Als het aan de indicatiestelling ligt, zou dit kunnen worden verbeterd of aangescherpt. Afschaffen lijkt een makkelijke oplossing, maar leidt tot verschuiving van het probleem.. Leerlingen zitten nu niet ten onrechte in het speciaal onderwijs en hebben niet ten onrechte een rugzak toegewezen. Door de bezuinigingen moeten al deze leerlingen met minder geld en minder deksundigheid worden opgevangen. Dit zal niet ten goede komen aan de kwaliteit van het onderwijs en dus de leerling. Probleem met de huidige financiering is dat er geen gradaties zijn: leerlingen krijgen wel/geen rugzak. Daarmee worden ook kosten voor latere opvang, begeleiding, bijstand, re-integratie ed.naar de toekomst verschoven en zal deze bezuiniging blijken heel duur uit te pakken.

Voorstel: Biedt verschillende gradaties aan van het huidige rugzakje.

Rol van de inspectie:

Zij toetsen de samenwerkingsverbanden op resultaten die zijn behaald. Dit lijkt me echter een zaak van het bestuur van de school en niet van het samenwerkingsverband. Binnen het samenwerkingsverband kan je wel toezicht houden op het feit of er een dekkend aanbod is voor alle leerlingen en of er geen leerlingen thuis zijn. Hierin heeft de leerplicht een hoofdrol. De kwaliteit van het onderwijs en dus de resultaten is des schools/bestuurs. Het leidt tot extra bureaucratie als een samenwerkingsverband hier op aangesproken kan worden.

Ambulante begeleiding:

Er wordt aangegeven, dat de ambulante begeleiding niet terecht komt bij de leraar voor de klas. De insteek van het wetsvoorstel is om bij de bezuinigingen het reguliere onderwijs zo veel mogelijk te ontzien. Eén derde van de bezuiniging heeft echter betrekking op bezuinigingen op de ambulante begeleiding die vooral gericht is op preventie en terugplaatsing van zorgleerlingen in het regulier onderwijs. Dit is dus ten nadele van het reguliere onderwijs. *Voorstel:* ambulante begeleiding handhaven en kwalitatief verbeteren door het meer te richten op de leraar voor de

klas. Maar daar zou juist op gestuurd kunnen worden, om dit effectiever te maken. Door ambulante begeleiding af te schaffen gaat veel kennis verloren en zijn de natuurlijke contacten tussen het speciaal en het regulier onderwijs, juist gericht op het begeleiden van de leraar in het regulier onderwijs, verdwenen.

Bekostiging:

Verdeling budget gebeurt op basis van het aantal leerlingen, er wordt geen rekening gehouden met APC-gebieden. Er staat aangegeven dat van een populatie altijd een bepaald gemiddeld percentage extra zorg nodig heeft. Het ligt voor de hand dat in de grote steden deze verhoudingen toch anders liggen, door een cumulatie van problemen in bepaalde wijken, waardoor er in verhouding meer zorg nodig zal zijn. Budgetten komen dan niet daar waar ze nodig zijn.

Passend Onderwijs MBO:

Verkeerde keuze om de leerlinggebonden financiering onderdeel te laten worden van de lumpsum. Op deze manier is de kans groot dat het geld opgaat in het grote budget en 'verdamppt'. Daarnaast worden scholen niet gestimuleerd om leerlingen met een beperking een kans te bieden. Ze krijgen er immers toch geen extra bekostiging voor. De zorgplicht zou zich moeten uitstrekken tot het MBO voor wat betreft haar leerlingen die geen startkwalificatie hebben. De zorgcoördinator van het MBO kan minimaal aanschuiven bij het overleg van de zorgcoördinatoren en waarom ook niet deel uitmaken van het zorgplan van een samenwerkingsverband.